

anden Side af Sagen, som jeg ikke kan undlade at gøre opmærksom paa i dette Dieblit. Jeg gaar ud fra den tilfældige Omstændighed, at denne Forespørgsel blev anmeldt samme Dag, som Epidemiloven var til Behandling her i Thinget for ikke længe siden, en Behandling, ved hvilken der fra nogle Sider var fremkommen Beklagelse over, at saaledes som Lovforlaget var indstillet til Affattelse, vilde det gaa det kommunale Selvstyre for nær. Jeg troer, det nærmest maa gaa op for os ved Overveielsen af den foreliggende Sag, at vi have maaste paa nogle Steder lidt for meget kommunalt Selvstyre, idet vi have givet os ud af Hænderne at stride ind i Tilfælde, hvor det dog kunde anses for nødvendig; det turde dog være, at Justitsministeren har Ret, naar han i dette Dieblit formener, at der ikke fra Rigsdagens eller Regeringens Side er nogen Mulighed for i nogen følelig Grad at stride ind i det Spørgsmaal, som her foreligger. Jeg skjønner i det Mindste ikke anderledes, end at det maa være Kjøbenhavns Magistrat, der har den Sag i sin Haand, og ogsaa vil blive den, der kommer til at afgjøre dette Spørgsmaal. Det glæder mig derfor, efter hvad der er kommet til min Kundskab, at kunne give min Samstemning til, hvad der ogsaa er udtalt i den Henseende af den ærede Justitsminister, at Magistraten har dette Spørgsmaal under Overveielse og jeg nærer ingen Tvivl om Andet, end at dens Overveielser i mange Retninger vil føre til Væmpelser i disse Forhold. Forholdene ere nemlig, som det nu er omtalt fra flere Sider her i Salen i flere Henseender faare uheldige, og den Misstemning, de have fremkaldt, er i en overordentlig Grad berettiget. Det er ikke alene den Udgift, som Stempling o. s. v. medfører for Producenterne, og det Tab, de derved lide, sammenholdt med den Fordyrelse af de paagjældende Levnetsmidler, som disse Foranstaltninger medføre for Konsumenterne — det er ikke alene dette, der er det Væsentlige; thi naar vi høre disse Beklagelser, tilføies der i alt Fald ikke saa ganske sjældent: Pengene ere endda næsten ikke det Værste; det Værste er den Standsning, der foregaar for hver enkelt Mand, der kommer herind med sit Læs af slagtede Svin og andre Varer, han fører her til Byen, og den Forringelse af Varen, som Omlæsningen og Alt, hvad dermed staar i Forbindelse, medfører. Det kan nogenlunde gaa an i Vinterens Kulde, naar Alt er frosset og stivnet, men komme vi til den varme Sommerid, og Kjøbenhavns Kommune saa vil gennemføre en saadan Kjød-

kontrol, som den har indført og praktiserer i dette Dieblit, bliver det absolut ødelæggende for Varen. Enhver, der kjenner Noget til, hvad Flæst og Transport af Flæst vil sige, veed paa Forhaand, at den nuværende Fremgangsmaade vil vise sig aldeles umulig, naar man ikke vil finde sig i, at Varen ødelægges eller gøres i en væsentlig Grad ubrugelig. Jeg nævner det, da vi en Gang ere komne til at paatale Forholdet, fordi det er mig i en omfattende Grad bekendt, hvilken Betydning dette Spørgsmaal har. Naar der nu har været Tale om de Midler, der kunde anvendes for at faae Forholdet noget anderledes, f. Ex. at indføre en Kjødkontrolstation paa Jernbanegaarden o. s. v. vil det næppe være meget tilfredsstillende. Noget vil det maaste nok kunne bøde paa Forholdet, men det vil langt fra være tilstrækkeligt. Det vil næppe være muligt, dersom man vil fastholde Kontrollen at undgaa at gøre denne i høi Grad generende, med mindre man kom dertil, at den egentlige Kontrol finder Sted paa det Torv, hvor den egentlige Forhandling finder Sted. Først naar man vil indrette sig paa en saadan Maade, skjønner jeg, at det vilde være muligt, at Kontrollen samt Konsumenternes og Producenternes Interesser paa samme Tid nogenlunde kunde varetages. Jeg finder ingen Anledning til at opholde mig videre ved dette Spørgsmaal, thi jeg indrømmer den ærede Minister, at det er ikke os, der skal afgjøre det. Naar jeg dog har gjort disse Bemærkninger, antager jeg, at jeg har havt samme Motiver til at gøre dem her, som de ærede Forespørgere, idet det kun er nogle Hjerteudbrud, der ere komne frem fra vor Side — Skjæbnen faaer saa afgjøre, om de blive hørte af rette Vedkommende eller ikke. Jeg har imidlertid nogen Grund til at antage, at de ville blive det, thi jeg har den Tro, at man ikke har taget disse Foranstaltninger grundet paa Uvillie fra nogen Side, men at det er Mangel paa praktisk Erfaring, der har bragt det dertil, at Sagen er gennemført saa lidet hensigtsmæssig i dette Dieblit, som den er. Jeg skal kun tilføie en eneste Bemærkning. Jeg kjenner godt Spørgsmaalet om Gjennemførelsen af Slagtetvang, og hvad der dermed staar i Forbindelse, og det er meget muligt, at de nyere Tider gjøre en saadan Fremgangsmaade ønskelig og nødvendig, men det turde dog maaste være — som nok Tilfældet skal være i andre Stæder, i andre Lande — at man allerede har vundet saadanne Erfaringer, at man begynder at gaa bort fra den strænge Gjennemførelse af disse Tvangsforanstalt-